

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrarea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențe sunt și se adresa la:

Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Episole nefrancate se refuză. — Articolișii nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 15 or., rânduri en litere garmon — și timbru de 30 or., pentru să - care publicare.

Sibiu 8 Martie.

Când unii judecat la moarte în loc de ai săi se dă cinci zile de viață până la execuție, — oare ameliorăză-se soarta, dacă i se mai dă și alte cinci zile, ca să se facă deces dile?

Cetim că dîl ministeru Trefor, proiectul de lege pentru scolele medie, luate dela comisiunea săl mai „studieze,” l-a intors comisiunea cu „ameliorări.” Între acestea cea mai considerabilă este conform cărei candidații nemaghiari de profesură li se lasă un timp de deces în loc de cinciseci, în care își pot face esamenele de cuaificări și întrălătă limbă, va se dică, nu în cea maghiară. Cu alte cuvinte prolungire de termin, dar nu lăsare sau restituire în drept.

Din aceasta se poate vedea că de „pe-trunsi” sănt domnii cari ne gurvează de simbol constitutionalismul și că de îngribă „satisfac” ori cărei cereri ce se ivesc din partea cetățenilor, mai ales dacă cetățenii nu sunt maghiari.

Cine au cedit cu luare aminte reprezentanților românesci și săsesci, trebuie să se mire de grăbnița duii ministeru cu care a „studiat” și „îndreptat” sau „ameliorat” proiectul. A trai cu cinci ani mai mult decât a voit la început ministrul se mai trăișă, ca nemaghiari, tot e mare grație sub cerul roșu-al-verde.

De altminteră ce ne mirăm noi de asemenea lucruri când ele sunt atât de obișnuite? Ar fi trebuit se ne mirăm când s'ar fi întempiat contrariul, adică că dîl ministeru ar fi făcut seamă de reprezentanților confesiunilor nemaghiari și ar fi căutat un mod prin care să le mulcimească definitiv.

Soartea proiectului, nu ne mai indoim, este hotărâtă. Comisiunea, în care s'a și latu proiectul la desbatere conține prea puține elemente, care sunt inclinate a considera pretențiile deputate în diversele reprezentanțuni. Dela

comisiune va trece în casa deputaților și ce soarte îl aşteaptă acolo erași n'aveam să ne facem multe și mari iluſiuni, căci scim de ce majoritatea credincioasă dispune guvernului.

Am fi ajuns dară, mai îngribă de cum ne închipuiam, acolo unde în urmă 25 al noastru, la acest loc, presupunem că vom ajunge și să trebue să ne cugetăm fără multă întârziere la luptă nouă cu care suntem datorii existenței noastre.

Este trist, foarte trist, când în patria, carea ar fi dateare să se îngrijească de toate înlesnările, prin care fi ei să se poată desvolta intelectual, vine togmai guvernul cu proiecte provocătoare de neliniști și nedumeriri și în privința aceasta.

Inse dacă suntem așa de nenorociți, încât ni se face silă și ne luptă în modul acesta nefiresc pentru cultură intelectuală, se primim luptă, armele nile dă legătură statului în mănu și nu ni se poate pe dreptate face împătură de neloiabilitate, dacă ne vom folosi de ele.

Energie dar, în loc de desperare, și pentru a ne împlini cel puțin datoria. Calea care ne stă încă deschisă o scim cu totii.

Revista politică.

Sibiu, în 8 Martie

Din diarele unguresc aflăm că are să vină pe tapet o cestie ardătoare, cestiufla fiumană. În Budapesta se provoacă oamenii la lege, conform cărei cetatea marină și portul Fiumei aparțin Ungariei, până când Croații pretind cetatea și titulul ei nemijlocit pentru Croația. „Hon” doresc deslegarea acestei cestiuflă, nu cred înse în posibilitatea unei înțelegeri cu Croații.

Scirea despre mobilizarea Muntenegrilor și a desmințiră de oficioase noastre. Ea repare înse de nou în formă de corespondențe private de Cattaro, în care se spune

că la toată întâmplarea Muntenegru se îngrițesc de cantități mari de victuallă și că se pregătesc a trimite oameni înarmați la granita pentru a întări cordoanele despre Crivoscia și Erevogovina. Se mai vorbești și de nicio reclame din partea Muntenegrului pentru niscuri boabe care ar cădu și crepat pe teritoriul muntenegrean.

Sa susținem că contele Hoyos, trimisul Austro-Ungariei din București, va fi denumit sef de secție în ministerul de externe în local conselui Wolkenstein, care este de-numit ambasador la Petersburg.

Dar dacă din partea aceasta încă nu ar fi materie destulă pentru vreotemere de apropriate complicații, altă scire a apărut, care poate da naștere unui conflict serios. Se dice că Turcia ar fi gata a cede Austro-Ungariei Bosニア și Erzegovina cu totul numai Austro-Ungaria săi stea apoi întrăjutoriu la ocuparea pasurilor din munți Balcanilor. Dacă Austro-Ungaria va consimți cu propunerea Portii și aceasta s'ar incerca a ocupa pasurile balcanice, Rusia ar primi măsură aceasta turcească de catus belli și resboiu ar fi inevitabil.

Dela Belgrad să scrie că în sfîrșit dela 5/17 Martie 51 deputați ai Scupștinei au declarat că părăsesc Scupștina resignând dela mandatul lor. După ce s'a depărtat cei 51 deputați, un daput socialist a cerut disolvarea scupștinei, fiindcă numai este capabilă de concluse. Vicepresidentul a propus să fie imputernicit de scupștinei a declară pe cei ce au părăsit sala lipsiți de mandat și a scrie alegeri noue pentru cercurile vacante. După aceasta alii să se deputați liberali au declarat că și ei renunță la mandat. Alegeri nouă au a se scrie dară pentru 57 locuri vacante și scupștina până una altă are se intre în vacanță. — Causa acestei manoperă este, că guvernul sărbători n'a respuns la întrebările puse în Mercuri de opozitione, cum stau lucrurile cu afacerea financială |

În qua dela 14 Septembrie trecut, între 5 și 6 ore după ameașă, Ioan Dimitrescu, afilându-se la Otelul Europa din Giurgiu, unde și lăua de obicei cafeaua, să simte apucat deodată de nișce colice violente și de o necesitate irresistibilă de versătură. Galben la față, șovaină pe picioare, el să scoală dela masa unde sedea și pornește spre casă. Pe drum înse amețea și atât de puternic încât și nevoit să se rădine de nișce uluci în stradă unde varsă de mai multe ori. Cu chin, cu vici ajunge în fine la locuința lui, și imediat se aşează în pat, căci suferințele devinseră complete. Toată noaptea nemorocitul greher, că și alineze durerile, bea ceaiuri de leștean, de cimburi și alte doctorii de casă, fără să poată stinge setea grozavă col consumă. Spre dină, vădând că căreții dela stomach să înținse simțind, că puterile lă părăsesc cu desvărsere, el trimite după doctorul Aldescu. Omul științei vine îndată, inspectează pe bolnav, declară, că nu și nici un pericol și prescrie chin în și căteva calmante.

Răul, cu toate acestea facea progres visibili, căci nemorocitul funcționă începuse să peără simțirea. Cățăva amici și cunoștu, cari veniseră săl vadă, remaseră spăimântăți de schimbare ce se operase într-un interval atât de scurt. El nu mai recunoșuce.

Vădând, că medicamentele doctorului Aldescu nu produc nici un efect și reul să agravează din ce în ce mai mult, fratele bolnavului provocă atunci un consult medical. Doctorii locului se adună, examinează pe pacient declară cu gravitate, că boala este un colapsus general, prescrin căteva excitante și promit a reveni... Când se întorc, bietul bolnav „și lăpădase potcoavea,” după cum se exprime scepticismul popular...

Imediat sgomotul acestei morți grubnice se respundește în oraș și rumea publică începe să se acuse pe soția, a cărei conduită destrabălată numai era un misteriu pentru nimeni. Scrisori anonime parvin Parcului: cuvântul de „otrăvire” sboată din gură în gură; fratele mor-

Bontoux. Se presupune că în afacerea resignării la mandat este amestecat Ristic și exministrul president. Lumea caută cu neastămpăr la campania cea nouă electorală, în care se va trata, mijlocit de existența guvernului actual sărbesc.

Presă germană este din și în și mai ostil Rusiei.

În Franția a început de căteva dîle un vîntul politic, care se pare să îndrepte în contra ministerului păcii Freycinet. Gambetta încep a descoperi scăderile acestui minister, ceea ce însmânează că pregătesc calea unui cabinet de acțiune.

Dela Caransebes.

Cu postă de astăzi am primit următoarele:

Gratulările la bravura regimului caransebeșian Nr. 43 și respușul colonelului acestui regiment aproape exclusiv român.

Herrn Oberkraft. Risano.

„Freudefüll stimme auch ich in dem tausendfachen Rufe der Krassó „Szörényer Bevölkerung: Ein herzliches „Hoch unserm brauen Hausregimente und dem erprobten Commandanten und Offizieren desselben. Gottes Segen walle auf seine künftigen Thaten und Unternehmungen, dessen Allmacht beschützt und bescherzt es. Auf ein baldiges freudiges Wiedersehen. P. p. a. u., Caransebeischer Bischof.“

Responsul:

„Hochwürdigsten Bischof Popasu „Caransebesch. Crikice 17 Mîs 1882. „Im Feldlager bei Crkvice Han und umliegenden mächtigen Bergen wurde heute vom Offiziers-Corps und dem gesamten Regemente ein dreimaliges donnerndes Hoch dem hochverehrten geistlichen Fürsten für die innige Theilnahme an unsern Erlebnissen ausgebracht mit dem Wunsche: der

tului insuși declară ori cui voiesc săl asculte, că moartea nu e naturală și că asasinul este cunumată chiar.

Procurorul local, desceptat de aceste sgomote, începe îndată investigațiunile, adună oamenii științei și procede la autopsia cadavurilor. Analiza chimică constată atunci în intestinile mortului o enormă cantitate de acid arsenic. Indoială ne mai putând exista în privința felului morții, reprezentantul legii își începe investigațiunea, și cătă rezultatul cercetărilor sale:

În qua dela 14 Septembrie — servătoarea Crucii — Dimitrescu disese soție sale să gătească „de post”. Leanca servitoarea casă întrebătă de magistrul, declară, că văduse pe coacoana să intre în pivniță cu un castron de fasole, din care apoi mânca mortal.

Vădând că stăpâna său ne atinge de bucate, Leanca o întrebă: Ce, dă-tu mânancă? Am găsit un gădău în fasole, și mi-e scărbă, respusă acuzată. Îndată după aceea îl reco-

FOITA.

Crima din Giurgiu.

Mercuri în 3 ale lunei acesteia s'a pertructat la curtea cu juratul din București una din cestiuflile cele mai inforătoare. Întreaga opinione publică din România se alarmase de casul ce avea se vină înaintea acestui judecătorești și toți așteptau cu nerăbdare să vadă ce se va întâmpla. Grozavă este sentența ce se pronunță, dar crima pedepsită este revoltătoare chiar și pentru omul cel mai indiferent. Urmarile unei cresceri neîngrijite și ale unei vieți desfrunse și ridicate până la cel din urmă grad ce și lă poate cineva închipui. Eată cum expune „Dreptul” faptul din cestiufla la căruia ceteve ori ce pept simțitor trebuie să se cutremure.

Allgemeine beschütze und erhalte zum
allgemeinen Wohle lange den hoch-
würdigsten edlen Herrn.

Für das 43-ste Linien
Infanterie-Regiment.
Kraft Oberst."

Rumânesce:

Domnului colonel Kraft. Risano.

Emoționat de bucuria meă alături și eu la urările mililor de locuitori din comitatul Caraș-Severin: Un cordial „să traiască” bravul nostru regimentar, comandanțelui și ofițerilor probați ai acestuia. Binecuvântarea lui Dumnezeu planează asupra faptelor și întreprinderilor viitoare ale regimentului, atotputernică să steașcă-l și proteagă-l. La revedere voioasă căt mai curând. Popasu, episcul Caranasebeului.

Respusul:

Preșanțitului Episcop Popasu în Caranaseb. Crkvice 17 Martie 1882. În tabera castrenșa la Crkvice Han și întrunii muntii cei grandiosi din preajmă a urat corpul ofițerilor și în treptul regimenteriunii „să traiască” într-un resuitoriu prea venerabilului principie bisericesc pentru cordială simpatia la întâmplările noastre poftind: Preabunul Dumnezeu se Vă proteagă și susțină încă mulți ani pentru binele comun.

In numele reg. de infanterie Nr. 43.

Kraft m., p.,
colonel.

Tractatul Germaniei cu Turcia.

Sub titlul acesta „Poporul” din București comunică unele lucruri, care merită a lucea notiță de ele, în timpul probabilităților.

Eată ce dice „Poporul”:

„Capul misiunii germane, care a mers la Constantinopol, sub pretețe stul că duce Sultanului ordinul prusian în schimbul insolului ordin ce Sultanul i-a conferit împăratului Wilhelm; prințepole de Radziwil cu suita sa, a fost în București de alătări seara până așa dimineață, când a porțit cu trenul spre Vîctoriorova, spre a se întoarcă la Berlin.

Trecerea sa prin București ni se asigură că a fost cu intenție. Înțalnitorul a avut înșincinare și pe lângă regele Carol din partea stăpânilui situației.

Să susținem că prim mijlocul misiunilor dela Constantinopol, la Berlin și dela Berlin la Constantinopol, să stabilit înțelegeră definitivă ce se proiectase numai prin ambasadorii ordinari ai Germaniei și Turciei în prevederea complicațiunilor viitoare.

Astfel Turcia intră în alianță ofensivă și defensivă cu Austro-Germania, în contra Rusiei, Franței și aliaților lor.

mândă se arunce negreșit ce mai remăsesese în farfurii.

De altă parte, aceeași servitoră declară, că a două și chiar, între oarele 4—5 de dimineață, deșteptată din somn, ca se pună o oală la foc, ar fi văzut pe deasupra apei, care nu focepusse încă se clocoiească, un fel de praf galben, asupra căruia atrăsesese atenția lui George Dimitrescu, fratele stăpânlui ei.

Diferite alte indice de felul acestui, unde în afirmațiunile categorice ale acestei femei și ale lui Dimitrescu, deciseră pe parquet se ordone arestatarea culpabilei.

Lucru straniu, relevat de instrucțiune și care constituie o trăsură caracteristică de moravuri: abia nemocnicul grefier își dase suflul și nevesta recomanda servitorăi se dorește mai mult, fiind că au se pornească invitații...»

Dacă trecem la moralitatea acu-
sată, ea era deosebită. Toti mar-
torii ascultări sunt unanimi a recu-

Noi și cu Sérbi sîntem destinația a servit drept sateliți ai acestor trei puteri aliate.

Prințipele Radziwil a avut a comunica aici procedura hotărâtă definitivă la Constantinopol și punctele principale din tratatul de alianță care să schimbe între Germania și Turcia.

Comunicarea să facut în secret numai regelui Carol; dar obiectul ei aflat dela Constantinopol ne a fost împărtășit și nouă.

Deci, ales lectorului jurnalului „Poporul” că conflictul nu se mai astăptă a fi provocat de către Rusia de dreptul, sau prin uneltele ei; ci îl va provoca chiar Turcia, mergând să ocupe Balcanii după dreptul ce-i reunoase tratatul din Berlin în oarecare casu.

Ocuparea Balcanilor însemnează venirea în contact direct a Turcilor cu Rusia, căci este sigur că trupele turcescii, ușor resboite și numeroase, au se măture guvernul actual Bulgar și să dispună chiar din nou de această țară; și apoi e și mai sigur că, odată nimică plăpândească a victorilor rusești din 1878—1879, vor fi primite aceste trupe turcescii să și dea mâna cu trupele României spre a combate împreună pe Rusi.

Turcia pe de altă parte și a luat misiunea de a încurgări și reaprinde din nou rescoala arabă contra Franciei, ocupând și Tripoli.

Statul Român este chiamat a combate ca doritor de neutralitate.

Se va dice Rușilor, cănd se vor pune în mișcare spre a merge prin România contra Turcilor rezervători:

„Noi nu vom decat linisesc, vom sta dar neutri. Deci cătăvîne alt loc de trecere, de oare ce pe aici nu puteti trece de căt preste noi.”

Și fiindcă Rușii n-au să remăne cu gura căscată la acest discurs, ci au să cante a mătura și ei locul dinainte-le, eată un pretext pentru Austria spre a alerga în adjutorul Românilor, sau mai bine a Neutralității. De aici are să nască conflictul și să decidă trece de căt preste noi.”

Și fiindcă Rușii n-au să remăne cu gura căscată la acest discurs, ci au să cante a mătura și ei locul dinainte-le, eată un pretext pentru Austria spre a alerga în adjutorul Românilor, sau mai bine a Neutralității. De aici are să nască conflictul și să decidă trece de căt preste noi.”

Ni s-ar putea spune ce va folosi Statul acesta pus astfel în conflict cu o putere ortodoxă și unit în papisație, cari, drept arvnă de simțimene binevoievoare pontru noi, cauță să ne ia ceea ce avem mai bun și mai folosit comercialul nostru, Dunărea?

Noi credem că România, luând act de aceste desvolturi ce nu grăbită la face la timp, vor lura astfel ca săngele fratilor noștri să nu se mai verse și de astă dată „pentru Regele Prusiei” și pentru tirana seculară a României, Austro-Ungaria.

„Poporul” uită un lucru, că cuvi-
osii nostri frați ortodocși pe lângă

noasce că această femeie era o adevărată Mesalină a Giurgiului.

Căi aveau nădragi
Toți și erau dragi...

Însuși medicii casei a afirmat că pe cînd Dimitrescu trăgea să moară, ea cochetă, glumie și ridea „Am fost suprins de aceasta atitudine” a adăugat el. Actul de acuzație aruncă un vel de podoaba asupra nonumerelor ei aventuri amorosice.

Cea de a doa crimă de care acuzația va avea se respondă înaintea juriu este relativă la omorul fiziei sale chiar.

Înălță după moartea lui Dimitrescu, Giurgiuleni au inceput să o acuze și despre moartea copilei sale Elisa, în vîrstă de 7 ani, dispărută în 1880, în aceleși anormale împrejurări ca tutul seu. Parquetul a procedat la eshumarea cadavrului, pe care l-a găsit intact, de și era îngropat de mai bine de un an, — lucru straniu! — viermii erau morți și pe-

toată ortodoxia lor au luat o Basarabie pentru că România leau ajutat a patra Turci în Bulgaria și cea mare Basarabie o țin în pentru au luat-o. Dar ce dicem că o țin! — o rusifică.

Din tomul III al memorielor lui Kossuth.

Quisquis patrum caroesc
petens querit, ense petat.

I.

Atunci și acum.

In dilele trecute a egit de sub tiparul lui Kossuth. Acest tom cuprinde cea din urmă fază a activității emigrării ungurești, epoca speranțelor și amângărilor. Kossuth se întoarce din planurile emigranților maghiari și nimiceste unul după altul. În London se întâlnește capul emigrării, adeacă lui Kossuth, proces pentru notele de bancă, acestea se confiscă, era de altă parte constelația cea nouă politică zădărnicăște planul de resboiu combinat cu Italia și cu principalele dela Dunăre, Serbia și România. În Ungaria spiritul intră într-o fază nouă prin diploma din Octombrie.

De astădată reproducem din parte ce se ocupă cu consecințele diplomei din Octombrie:

Pre cînd noi, dice Kossuth, pre-gătim aici în străinătate ajutorul, ra-dim și mijloacele, pentru ca să pu-tem primi armele cu perspectiva suc-cesului în interesul patriei: Împăratul Francisc Iosif omisese acasă în patriu diploma din 20 Octombrie „pe baza sanc-țiunei pragmatică și din plenitudinea potestății sale”, și comandanțul țrei de Benedek aduse aceasta la cunoș-șință cu declarăriunea că „dorințele țrei sunt împlinite, restaurarea con-stituțiunilor legale și constituionale ale țrei sunt ordinate.”

Într-o țară sunt oameni de multe feluri. Au putut fi și au și fost oameni de aceia, cari erau să se ac-cepte și carta octroata din plenitu-dinea de potestate, cu toate că nu erau așa mulți la număr, ca aceia cari acu-nu cîutează să facă nici o opoziție, deși critică tot ce se vo-iesce la „prea înalte” locuri — nu cîutează să se opună nici la cucerirea Bosniei — nu cîutează să „insista” la nimic, cu toate că au jurat, că nu se vor abate dela aceea ce să a-țe-țe la prefațul loc, nu insistă nici la banca națională! Acestea se espăci prin impregnarea, că așa numita vi-ță constituțională din Ungaria nu alături o garanție în instituții; unică garanție și voință personală, care cu o nefermură putere dispune după voie și plac de o armată smulșă pe

deplin din legămintele civile și nu-miță „comuna”, cu toate că nu e comună ci armata curat imperială (armata mea!). Acela care are în mână sale o astfel de putere, a cărei ascultare necondiționată e asigurată prin construcținea sa, e stăpân nemărginit al situației. Far formali-tate constitucională își are pen-tru mulți „comoditatea” sa; această se infioră la ideea, că această co-moditate li se poate turbura, dacă ei — ori voiesc cel de sus ori ba vor cere dela voință poporului un pond decișor; deci ei conced. Ei seamănă cu acel serban dobitoacă fabulă, care dus find la banca de tăiere se măngăie dicēndu: „Cel mai cu multe ingăduie”. O astfel de stare constitutională negarantată e absolutismul cel mai comod, cum a scris ingeniosul Corman în episo-dia sa fictivă adresată în numele Regelui francez Ludovic XVIII către Regela din Spania. Ei nu cîutează să refuză banii și militarii pretinși pentru „armata mea”. Si cum se și cîuteze, când li se trăntesc în urechi puternic argumentul al „siguranții statului”? Aceasta e de ajuns protestații, căci prin acest mijloc domnia politică de cabinet în sferă tu-torilor funcționilor de stat mai înalte și asigurată; în talmez-balmeșul afacerilor casnice li se permită a se des-făta la așa numita autonomie. Si pen-tru ce nu? Praetor minima non curat: să se realizeze numai aceea ce este „o recerintă a unității imperiale care e mai presus de oră ce lucru” și să se realizeze aceea cu diploma din 20 Oc-tombrie exprimă în modul următor: „în urma concentrării potestăților de stat, devenită faptă în toate terile continentali europei (adeacă în Rusia, Franția, și Prusia, dar nu și în Anglia constituțională) s'a aratat și în patriu noastră necesitatea (?) con-centrării tuturor problemelor de stat! Aceasta concentrare a potestăților și funcționilor înalte de stat într-adevăr s'a realizat ca „pedeapsa pentru Unga-ria și ca exemplu de intimidare pen-tru altii” nu prin pactul dela 1867, ci prin vînderea independenții Ungariei. Deosebindă între pactul dualistic și între diploma din Octombrie este numai aceea, că reversurile și coadele faculci au primit altă croitoră, dar „fracu” a ramas tot același.

Si efectul permise bucurii la tal-meze-balmeșul afacerilor casnice asupra spiritului comun se seamănă cu efectul opiuui asupra omului: el este adormitor. In anul 1860 lucrul nu să astfel. Atunci parola națiunii deșteptă era: „frângere, dar nu supunere;” acum parola celor adormiti e: „Ne supu-nem la porunca.” Si de acestia sunt mulți și ei cu plecăciunile lor compu-

se ea la desbatere era natural, că sala tribunului să fie insușită cu felul de felu de oameni din toate clasele societății. D. Cir Econom occupa scaunul presidial car' dl. L. Dendrino, procuror general, occupa fotoliul mi-nisterului public. Apărători sunt d-nii G. Cantili, A. Vladescu, C. Arion, Pa-ladi și Teodorean. Jurul se compune din 11 membri ordinari și 2 suplenti. Acuzația se introduce. Ea are — după cum descrie „Bin. Publ.” — o statu-ră de mijloc; și slabă și în infâșăriera ei se simte ceva pasionață și decisa. Nasul lung și întors foarte puțin în sus. Buzele groase potrivit și rumene — voluptoase. Barba scosă înainte, facând cu buză inferioră un semicerc de nedespreut în nuri unei fe-mei. Nările puțin inflăte, se ridică din cînd în cînd, ca un semn netăgăduit al unor mișcări interne. Ochi negri și uși de lacrime — sincere poate. Pe-litia feței picată, dar română. Apărătorii caută se amâne per tractare, dar nu isbutesc. Se cetește punerea în acuzație și raportul de acuzație. În timpul cetei acuzație păstrează o po-

din Ungaria rugul, pe care prima tempestă va arde vulturul austriac.

Gugurile Mariei Tersei au stricat naționalitatea ungurească mai mult decât volnicile lui Josif II. Așa i merge Ungurului și cu constituionalismul. Volnicile dela 1849—1860 l-au desecat; constituionalismul din 1867 l-a adormit. Se va mai trezi oare?

De aci vine, că numărul acelora, care erau aplecați a primi diploma din Octombrie era foarte mic, atât de mic încât Francisc Deak, care ales fiind deputat în Martie următorul declarase în mod precis, că „îndepențătatea nu trebuie jertfuită cu nici un preț, căci aceasta ar fi o suință națională” și în memorabila sa propunere dela 13 Martie luă ca punct de măncare acel adever necontestabil, că „autonomia și independența legală a țărei e condiționea fundamentală a existenței naționale,” încăt Francisc Deak, dic, a qualificat diploma din Octombrie asupra acestei autonomii și independență dând expresiune simțului public al nației prin următoarea cantică de aur: „credem necesară a declara serbătorescă că noi (representanții nației ungare) nu putem jertfi autonomia constituțională și independența legală garantată prin tractate fundamentale de stat, prin legi, diplome inaugurate și jurământul de incoronare pentru nici o considerație sau altă interes, și noi ținem la aceasta că la o condiție fundamentală a existenței noastre naționale:” deci pe Deak nu l-a costat în anul 1865 decât un discurs improvizat pentru a vîntura mica partidă veche conservativă numită austro-ungară, care cochetă cu diploma din Octombrie.

Cine ar fi crezut, că diploma din Octombrie se va dovedi a fi un ou sătă de miraculou, din care (e cunoscut, de ce paserii și încăldit) incubațiunea de opt ani a cloșit dualismul din anul 1867.

Dar și numele acesta e numai o făcătoare.

II Scopul concesiunilor din Octombrie.

Dar motivul nașcerii diplomei din Octombrie se ține cu totul de altă ordine de idei.

Imperatul Austriei a emis diploma la 20 Octombrie și la 21 a călătorit la Varșovia pentru a încerca restaurarea „sântei” alianță austro-prusă-rușescă și a suprimerii spiritual revoluționar.

Diploma din Octombrie a stat într-un nesc causal cu călătoria la Varșovia.

Aceasta însemna resboiu revoluționar, înainte de toate resboii Italiei reînviante!

și iunie umilită. Pare că se gădesc adene. După un scurt repaus se face interogatoriul acuzației și al martorilor, apoi procurorul și desfășura acuzație care este sfidat. Dintre apărători vorbesc d-nii Vladescu și Cantili. După 15 ore de desbatere juriul se retrage.

Deliberatiile durează preste un ceas și în urma lor jurații atestă că Alecsandru Dimitrescu și-a omorât atât soțul, cât și copila. Curtea condamnă pe acusata la moarte și înținică pe viață; la 1350 lei cheltuieli facute cu procesul și la 5,000 lei despăgubirea soareci sale. Grozavă sențință, dar faptă și mai grozavă! Condamnata leșină. I se dă odicelon; este condusă într-o odă deosebită și publicul se retrage sub impresiunea de tot dureroasă. Fie, ca se nu ni se mai dea ocazie a raporta nici când cetitorilor sei lucruri așa de înforțătoare!

G. Tr.

Diploma era se fie o mreje pentru Ungaria ce fierbea, ca să ramână în linisice și se nu dea mâna cu Italia, când aceasta ar fi atacată din partea Austriei, iar întrevaderea dela Varșovia era calculată pe intervenționu la casul când Ungaria nu s'ar prinde în mreje. La un asemenea cas Rusia avea să occupe Ungaria, Prussia, Bohemia, Bavaria, care totdeauna s'a arătat accesibilă pentru săntă alianță, Tirolul, ca Austria să se poată arunca cu toată puterea sa asupra Italiei, care se află în dureri de nascare, și care avea în Neapole mai mult un isvor de slăbiciune decât de putere. Ce e drept regele era inchis în Gaeta, dar dincolo se ținea tare acolo; nu era o problemă ușoară a lui Gaeta și a sălii pe Regela din Neapole la o capitulație, precănd el vesteau cu tărie, că nu permite o intervenție esternă în Italia, întrevenind însuși „puțin” prin acen că a trimis o flotă în apele gaetanice și comandanțul acestei flote admirul Persano în mod oficial, că Franția nu va permite nici odată ca Piemontul să asiedize Gaeta și din partea marină; zidurile Gaetei pot fi sfârmăte de pe uscat dar o blocadă de pe apă nu e permisă. Prin această idea unei blocări era eschisă. Aceasta politică a lui Napoleon pare a fi caprioasă; se pare că el a luat sub seculul seu pe Regela Neapolei contra lui Victor Emanuel cam aşa cum făcuse acel grec din Ungaria, care strigă amicului seu: „îșd agyun, de ne na gyun” (Creapă-i capul, numai nu tare!). Acest caprițu se esplică prin aceea, că Napoleon care nu era amicul unității italiane speră că, dacă se va trăgăna asediarea Gaetei și Regele nu ar deveni „emigrant”, atunci se va poté plămădi ceva ce semănă a congrés român, din care se iese, nu o Italia unită, ci o Italia îmbucătățină patru părți. Aceasta idee s'a zădărnicit prin Anglia.

Cavour, care sperase că va pute dispune în primăvară de o armată de 250,000 soldați, nu avea decât 100—120,000 soldați și dintre acești 50,000 erau ocupati la Neapole.

Trebui să concedem că stănd astfel lucrurilor Cavour avea temeu să accepte cu temere un atac ce amintește din partea Austriei, dacă cumva concesiunile octrotate ar amăgi pe Unguri.

Și nu se poate contesta, că în aceste concesiuni se cuprindeau detalii, care vorbesc în viață națunei ungare o schimbare cam asemenea cu aceea ce produce când deschide cineva ușa coliviei de feri înaintea leului prin: deschidătura frigescă nu duce afară în libertate, ci într-o colivie mai largă, mai veselă dintr-o grădină, care e isolată de campul libertății prin ziduri înalte. Deci nu e mirare, dacă se iviră în străinătate îndoeli, dacă sîrmanul și chinuțul leu unguresc nu va fi totuși aplecată a vedea în această grădină mai largă, mai veselă un paradiș față cu angusta colivie de fer?

(Va urma.)

Corespondențe particulare ale „Telegrafului Român”.

Din comitatul Hunedoarei, 5 Martie. (Revoluție românească). De când din părțile resculate s'a umplut atmosfera cu miros de prav de pușcă, o parte dintre Germanii și Maghiarii de pe teritoriul comt Hunedoarei, de cei cu mustea pe caciulă, nu mai încap în frică și atât de frica unei rescole. Ei nu mai șină ce fac, ba i-a cuprins un parocios aproape desperat. Tot substratul conversațiunilor lor îl formează astăzi pe străzile și în ștenele coloniei deli Pisch: rescularea Românilor, care, după opinionea lor zăpăctău au să fie ajutați de Ruși (!!) Temerea aceasta

fribilă, pe lungă toată asigurarea că: „unde vorbesc doi sau trei în numele meu” — la ordinilor superioare, — a prins rădăcini atât de adânci, încât incercările de-a convinge despre morbul lor nu mai au nici un efect. Spiritele iritate nu se mai pot cu nimic mulcomi, fiind că convictionea lor e: conspirație! conspirație! — În urmă a acestora alăturarea nebuncășă a străbătut atât de departe, de numai ved înaintea ochilor decât: lance, Roman și de ce Căsaci!

E curios a cunoaște isvorul din care deduc acești estasări temere nefundată și ridiculoasă. Români când vor să mai imprăscă — să intelege cu rezervă, — o părtică din grămadă nu năcăzuri și greutăți să mai demit, pe lungă toată primitivitatea lor, la unele glume sarcastice, mai aruncă, cu deosebire când în societate cu ei să aflu căte un străin, căruia după anterior, superior lor, — i cunosc defectele și temperamentul, căte o glumă. — Nu de mult vreo cățăvă oameni se întâlnire înaintea curții unui faur și ca se și petrecă se pusera pe povesti. Într-acesta din întâmplare se află și un maghiar. Un român glumește care știe că de teare se poate întinde coarda iritabilului maghiar întreabă, voind totodată a patrecerei un avânt mai mare, prea fuori, Ioane! Când lăncile?* Întrăborează această îl electrică pe Maghiar prin toate vinele. Nu trecu mult și Maghiarul și dispare. Probabil că înconvenientul acesta aprodus frică și temere; dar oamenii de cultură și civilitate, dacă voiesc evita a se face ridiculi să calculeze cu săngă mai rece și mai cu flegmă. Ei, dar ce se vedă? Divulgându-se gluma, cei alarmați de ea și morți că are să erupă ceva. — Eridulos, când unei glume pronunțate așa în vînt, de un om care nu șine seamă de ce vorbesce, i se dă o importanță atât de mare. Aceasta și încă una din cărinciumă a unui în dulce băbuie au început să fi ilustrate cu o mulțime de inventiuni, care de care mai cutează, în urma cărora se pun de bun stat și intiligență, era fară ca să caute după adeveratul sorșinte, pe aci să recurgă milioane pentru asigurări. În astfel de impregnări preotul local fu provocat a îndrumi pre presintivii resculataři la ordine, și o ordine mai bună, decum să aflu la poporul linisit din acestea părți, numai are părere.

Ca apendice la celea premerse mai indigă un cas, unic în felul său. Despre locuitorii din comuna Tompa, tot în comitatul Hunedoarei, se susține că ar fi primul de Ruși puci (!!) și aceasta e de credit, pentru că procurarea acelora s'a putut fără dificultăți mari esoperă prin navigația de pe fluviul Strei, care stă în legătură cu Rusia!!! — Aici fac să urmeze cuvintele unui locuitor din numita comună, pe cari încă i-a suprins faima aceea nebună. „Stiu eu, disse locuitorul, că de vor veni perchișorii mai înțâi cauță în grămadă cu pae și apoi bine ar și face, că tot aveam de gând să o mut, dar așa las, se o mută ei!

Varietăți.

* Maj. Sa Imperăreasa și Regina Elisabeta a sosit din călătorie în Engleteră Vineri în 5/17 Martie la Viena în cea mai deplină senătate. Maj. Sa Imperator, principalele de coroană Rudolf și principesa de coroană Stefania au așteptat pe Maj. Sa Imperăreasa și regina la gară. Revederea a fost foarte cordială.

* Glumele de felul acesta, ori căt de neinvinate sunt în sine, nu sunt, mai cu seamă în timpuri ca cele de față, nici decum la locul lor.

* Alegeri la sinodul arhieocesan (Continuare din Nr. 27). În cercul cl. al Agnitei s'a ales P. ases. cons. Nicolae Cristea; în cercul cl. al Brașovului P. Prot. Iosif Barac; în cercul cl. al Albei Iulie P. Prot. Alessandru Turdașan; în cercul cl. al Orăștiei P. Prot. Nicolae Popoviciu; în cercul cl. al Iliei P. Paroh Romul de Crainic; în cercul cl. al Clujului P. Prot. Vasile Roșescu; în cercul cl. al Solnocuș P. Prot. Samuil Cupșa; în cercul cl. al Hângăzui P. Prot. Ioan Rat; în cercul cl. al Sebeșului P. Prot. Protop. Ioan Tipie; în cercul cl. al Ternavei P. Adm. prot. Daniil Tamaș.

* (Statute aprobate.) Ministerul reg. ung. de interne a aprobat sub Nr. 14,389 statutele reuniunii fețelor române din Abrud și giur; asemenea sub Nr. 14,409 ale reuniunii pompierilor voluntari din Săliște.

* (Imperatul Germaniei) Wilhelm alunecând Vineri la esirea din Academie a capătat o contușune la cot.

* (Regina României) este pe

deplin restabilă — dice ultimul buletin — neavând trebuință decât numai de repaus pentru că va timpl. Publicaționarea buletinilor a început dela 3/15 Martie.

* (Românul: bun soldat!) Era într-un oraș, cetea în „Gaz. Trans.” din sudul Ungariei când la o masă ce s'a dat în onoarea Archiduchelui-marescial Albrecht, care venise să inspecteze trupele veni vorba de brauvara ce au dovedit o trupă, române la Grivița. Archiducele spuse, că pe dinsul acestei atitudine nu îl suprindă de loc, căci trebuie să admitt că și România de dincolo vor fi tot asa de buni soldați ca și România nostri. La aceasta a respuns unul din mesenii români: „Români nostri datoresc multă recunoșință căci nu era română la Custoză nu sciu de cum săr si decis sortii resbelului...“

* (Convocare) P. T. membrii Reuniunii învățătorilor români gr. or. din teara Bârsăi sătă prin aceasta invitați a lăsat să se adunarea generală extraordinară care se va juță la Brașov în 19 Martie a. c. la gimnasiul român. Obiectul de pertractat este intercalarea unor puncte noue în statut. Se sădă în adunare și în 9 ore a. m. când se va ceta și apelul nominal. Din ședința comitetului central al reuniunii învățătorilor români gr. or. din teara Bârsăi ținută la Brașov în 5 Martie 1882.

St. Iosif, I. Aron, pres.

* (V. Alecsandri) se află în București de căte-vă dile, scrie „Pop.“ Să vorbă mult despre intenționarea să a de a pleca pentru mai mult timp în străinătate. Parcă însă că al Alecsandri n'a scopul unei călătorii prea indelungate. Iubitul bard dela Mirecescă va face credem numai o escursiune, și aceasta cu scopul de a merge la Montpellier, faimoasa localitate de unde i s'au trimis din mijlocul lunii ianuarie filii ai muselor de pretutindeni lauri talentul seu admirat de către toți. D. Alecsandri profită de impregnare, că anul acesta este adunarea plenară a tuturor membrilor ce compun societatea literară din Montpellier, spre a face cunoștință, cu ilustrii și cu colegi și concurenți. Pe la începutul lui Maiu, după stilul nou, bardul român va trebui să se afle la Montpellier.

* (Dela Orestie) se scrie, că acolo au fost convocați de nou 600 de oameni de la regimentul de infanterie Nr. 64, pentru ca se plece la câmpul rescoalei din Ertegovina, unde dețea de mai nainte se află regimentul. Unul dintre rezerviștii convocați s'a prezentat la comanda de rezervă cu un copil mic în brațe și cu unul ce l'ducea de mână. Comandanțul întrebă pe rezervist, ce are să dică prezentarea aceasta ciudată. La care întrebare rezervistul a respuns: „Muieră mi a murit, rudenia căror se le incredință copiii n'am. Cemii române altă decât se iau copii cu mine în campanie." S'a cercetat numai de căt și afișându-se adevărată situația neașa cum o a espus rezervistul, fu concediat la moment.

* (Legătură directă între Sibiu și Brașov) De mult a fost acceptată legătura aceasta, care are se măntuie pe călătorii dela Sibiu la Brașov și vice-versa, de purgatoriu nocturn dela Coșpa. Se dice că del 15 Maiu n. a. c. între Sibiu și Coșpa, afară de cele două trenuri de până acum, va mai comunica și al treilea. Acest din urmă va pleca dela Sibiu cam la ora 7 dimineață pentru ca călătorii (după asteptare de 1/4 oră) se poată călători la 10 ore cu trenul accelerat, care va veni dela Brașov spre Cluj, iară cu cel (accelerat) ce va veni dela Cluj spre Brașov. Mai departe dela Coșpa va pleca la Sibiu cam pela 7 ore seara un tren care va sta în legătură cu trenul accelerat ce vine dela Brașov cu direcția spre Budapesta. Sosirea acestui tren la Sibiu va sosi seara pela 8 sau 9 ore.

* (Comunicație postală cu România prin Turnul-roșu) „S. d. Tagesschafft" de aici are scris că guvernul reg. ung. a închisătă, ca comunicării de până acum de patru ori pe săptămâna cu cariola să se prefacă în comunicăriile dilnică și dacă s'ar invoi și guvernul reg. român, a pune la dispoziția magistrilor postali subvențiuni corespunzătoare și pentru transport de persoane. Din partea guvernului nostru reg. ung. s'au și facut pași de lipsă în privința aceasta. Dl director al postelor Francise Follert are mari merite la înlesnirea acestei de comunicări și industriașii din Sibiu și sunt mulțumitori și recunoscători pentru activitatea sa extraordinară și dovedită, în privința sus indicatei înlesniri de comunicări.

* Cortesegiri pentru ocuparea unei parohii. Din protopresbiteratul Gio-agiuului își se scrie, că după reposarea parochului din Boiu, de care au ramas doze fete, pe care un unchiu le-a lăsat la sine ca se le dea crescere și le pune să i pădească porcii — s'au arătat vre-o cățiva candidați, care se recomandă plătinând vin și vinuri poporului. Aceiași ar fi depus și cauțiuni de căte 70 fl și să promisi că vor veni preoți gata căt mai curând; unii fruntași ar fi dat doi porci cinste. Prin „daruri" de felini acesta poporul s'ar fi dedit cu candidații pe care vor se-i aibă în numer căt de mare. Causa, fiind cele de mai sus adverate, ar fi învederăta. Corespondența mai înșiră și alte intemplieri, care indigă fapte scandaloase în care sunt amestecăți și căruimii jidani. Aşa spun cor, că jidanal a luat unui candidat surtucul din spate, pentru ca să și asigure prețul vinărilor lui buet pe societatea on. candidat. Altul a vîndut o vacă, pentru ca se aibă bani de corteșit cu vinars. Neam ferit a numi personale compromise până vom avea date și mai sigure. Atragem însă atenția unei dlui protopresbiter concernent asupra acestor relatate, cari dacă vor fi numai în parte rădămate pe adevăr, sunt scandaloase să fie cu privighiare și să delă-

ture asemenea necuvintă, ear pe cei vinovați, dacă nu va fi făcut cumva să acum se i arate unde se cuvine.

* (P e c e e c o n d a m n a t i la morte.) Cetim în „Rappel": În Rusia sau condamnat la moarte 8 bărbăti și 2 femei. Sa făcut apel la Victor Hugo. Este unul din apelurile la cari nici odată n'a lipsit a respunde autorul. „Celei din urmă căle au unui condamnat." A scris imediat rendurile următoare: Pe petrec fapte foarte ciudate. Dospotismul și nihilismul, și urmează lupta. Resboiu sfurătul al reînviu impotriva reînviu, duelul întunecinilor. Din cînd în cînd o explozie spingeace această obstrucție; apare o clipă de lumină, și se face o di ca noaptea. Este grozav. Civilizația trebuie se intervină. În cîsul de față, este ce se vede: Un întuneric nemărginit, în mijlocul acestei umbre, deces creații omenești, din cari două femei, două femei, sunt însemnate pentru moarte. și altele decese sunt date ocnii rusești, Siberiei. Pentru ce Pentru ce aceasta spenzerătoare? Pentru ce aceasta întemnițare? Mai mulți oameni sau adunat la un loc. S'au declarat tribunali. Cine asistă la siedințele sale? Nimeni. Public era. Nu. Cine da sămă? Nimeni. Nu era chiar. Dar cine vorbia. Nu se scie. Dar avocați. Dar cu codu se cîsa? Nici un codu. Pe ce lege se baza? Pe toate și pe nici una. și ce e aștept de aci? Dece condamnați la moarte. și cei lată? Se și în sama guvernul rusești. Este guvernul regal; nu are să se teamă de nimic din partea unui guvern regulat; nu are să se teamă de nimic din partea unei armate, de nimic din partea unei puteri corecte, de nimic din partea unei forte politice. Are să se teamă de ori ce din partea sănătuilui venit a unui trecător, a unei voci oare-care. Grația! O voce care-care, este nimeni, este nemărginitorul anonim. Vocea aceasta va fi audiată de toti; ea va dice: Grație! Eu strig grație în umbra. Grația de jos, este grația de sus. Ceu imperialulă grația pentru popor; ear de nu, cer lui Dănu grația pentru imperator.

Victor Hugo.

* (Inconvenientele bătăiei) Văduva Babois, respectabilă bătrâna de săpte-deci de ani, a reclamat parohului din Paris că un oare-care Pochin, surprindând-o noaptea pe o stradă singură, a voit să-i fure portofelul din busunar. Pentru acest fapt, Pochin este dat în judecată tribunalului correctional. Esplicațiunile lui înaintea magistrilor difer cu total de a le bătrânei.

Inchipuști-vă, domnule președinte, răspunde el la întrebarea cei face, că era noapte și eu beușum un cinze de prisos... Dumneau (arăta pe reclamată) mergea dinaintea mea și mi se pare că are o talie cum multe tinere de ei! ar dor se aibă...

Văduva Babois (încăntată): Căt despre talia mea, slavă Domnului! scu multe cucoane cari...

Președintele, întreprindu'o: Mă rog, lasătă talia la o parte, și spune-mi cum să petrecă lucrurile.

Văduva Babois, supără: Vream să vă spui că dumneau (arătan pe preventiv) nu-i ardea toamă de talia mea, ci mai mult de portofelul din busunar.

Acuma ca se înțelegăt lucrurile, trebuie să se mărturisesc că teatru este viața mea. Pe cînd trăia reposatul — Dumneau săl' erte! — nu mi săspa nici o piesă nevăzută. Ah! domnilor judecători, tot-de-una îl plâng de mi se usucă ochii de lacrime, căci mai bine să mor de căt să nu mă mai duc la teatru...

Președintele: Ci lasă teatru la o parte, și povestesc-ne întemplierile.

Văduva Babois: Așa dar, după ce seruman bărbatu meu a închis ochii, am fost nevoită se măcăsă să teatru, mai cu seamă cănd se da vre o piesă de ris, căci aceasta mă parigoreșcesc...

Președintele: În fine te întorceai dela teatru?

Văduva Babois: Da, pe la una după meșul noptii. De odată audi pe spatele meu dicăndum: „Dominoșă, poftesc un păhar de bere?" Mă întorc repede și îi răspund: „Vedătă de drum domnule!" „Ah! ce talie frumoasă ai cocoană! adaugă el lăudându-se în brațe și căutând am scotoci bozunarele. Atunci încep să sărig „Ajutor! Hoții!" Lumea se adună și doi sergenți pun mâna pe pun... și prindu-se pe dumnealui.

Președintele către prevenit: Ei bine ce ai de dis la acestor acesteri fapte?

Pochin: Rog pe dumneaciei să spue dacă nu eram cu chif...

Văduva Babois. Da eu de unde scu?

Pochin, cu persuație: Deu eram beat! Dela beție, omul nu prea se cîse ce face... Văd talia dumneacă prin întuneric, m'am gădit să-i doclar amor și...

Președintele: Spune mai bine adeverat; ce tot ubli cu minciuni?

Pochin: Eu minciuni! Fereasă Dumnejelu! se vede că nu vorți se mă credeți, fiindcă cocoana și bătrâna. Înso noapte nu prea se bagă de seamă. Acum că mă uit la Dumneacă cu ochi împedi, mi dic eu: Da bine, nătărul, trebuie să fi orb să faci curte acestei momii.

Văduva Babois, furioasă: Ce ne-rușinat!

Pochin: Pardon, cocoană să nu vă fie cu supărare dacă vorbești astfel. Adeverul e că sunteți foarte cum se cede; însă numai un Robinson în insula lui ar mai pute să se găndească să dragoste cu dta...

Tribunalul îl condamnă la sesiuni inchisoare.

Pochin: Eaci aşa! Dracu m'a pus să fac curte unei bătrâne?... Cu o tineră scăpam poate mai efin...

,Dreptul"

* (Un arhiepiscop și de gardă) În orașul Scutari, din Albania, domnește o stare de lucruri în adever romantică. Căteva sute de talibani și de pungasi se plimbă neșupriți pe uliți și-i fac treblele tot atât de neșupriți — pentru simplu motiv, că cele căte-vă mii de soldați turci și cele căte-vă deci de polițai nu vreau să se facă datoria de care ce nu li s-a plătit leafa remasă în reștanță de treisprezece luni de dile. Fiindcă arhiepiscopul grec și cel mai bogat om al orașului, atențele hoților se îndreptăză cu deosebire în contra lui. Sf. Sa a cerut de repetite ori guvernatorului să-l apere. Aceasta însă i-a reșpons însă că n'are

cu ce. Atunci arhiepiscopul a alegat că un mijloc cu totul particular. Si-a făcut din seminături sei o gardă și a înarmat cu pușci și-i pune să stea în fiecare noapte de pîză împregnut palatalul său. Din cînd în cînd Sf. Sa easă noaptea în persoană, cu un revolver în mână, spre a se asigura dacă garnisoana sa improvizată își face datoria.

Loterie.

Sâmbătă în 18 Martie n. 1882.

Buda: 90 57 28 89 6

Bursa de Viena și Pesta

Din 18 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.70	118.50
Drumul de la Viena la B-pesta	88.—	88.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	108.25	108.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.50	132.—
Emisiunea de amănările de fer ung. Obligatii lungi de recuperără și preșantări	97.75	97.25
Obligatii ung. cu emisiuni de sorințe	96.—	96.25
Obligatii urbarie temeseiană	95.50	96.—
Obligatii urbarie temeseiană	95.—	95.—
Obligatii urbarie transilvania	96.25	96.50
Obligatii urbarie croato-slavonice	97.—	—
Obligatii ung. cu emisiuni de vin	96.50	97.—
Datorie de stat austriacă în hartă	74.80	74.75
Datorie de stat în argint	75.65	75.60
Rente de stat austriacă	83.00	83.60
Sorpi de stat dela 1880	128.75	128.—
Ajungi de bancă austro-ung.	820.—	815.—
Ajungi de credit aust.	309.40	306.50
Ajungi de bancă de cred. ung.	307.—	307.—
Sorpi ungurești cu premii	116.25	116.—
Sorpi de regulare Tisza	109.75	109.25
Sorpi ionării ale instituției „Albină"	—	—
Armată	—	—
Gălbini	5.65	5.63
Nă olen	9.54	9.53
100 mărci nemipesci	58.80	58.75
London (pe poli de trei luni)	120.50	120.50

Nr. 76.—1882.

[36] 3—3

CONCURS.

Devenind vacanță stațiunile învecinate românești din Dumbrăvă (Ligeth), se organizează pentru ocuparea definitivă a acestei stațiuni învecinate, concurs cu termen de 30 zile dela 1-a publicării.

Emolumentele:

1. Salarii anual banesc în sumă de 100 fl. v. a. din repartiziune.

2. Două jucării de pînătări arător.

3. Cuarțier liber. Aceasta insă numai după ce se va fina edificarea scălei, carea în curgeră. Până atunci insuși învecinătorul își va procura cuartierul.

Potenții au și îndrepta cererile, instruite conform statutului organic la subscrisul în Idicel, poșta ultimă: Reginhul sășesc.

Oficial protopresbiteral gr. or. tractul Reginhului ca inspector scol. distr.

Idicel, 22 Februarie 1882.
În conțelegeră cu resp. comitet parochial.

Galaction Sagău m. p., protopresbiter.

Banca generală de asigurări mutuală „TRANSILVANIA"

A XIII-lea adunare generală ordinată

va avea loc Dumineacă în 2 Aprilie c. n. la 3 oare după prânz în casa proprie a institutului (strada Cisnădiei Nr. 5.)

Obiecte de pertractare sunt:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1881.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Intregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incise.
5. Sortiri de obligații ale fondului de întemeiere.

Sibiu în 9 Martie 1882.

[36] 2—2

Consiliul administrativ.